

28 Şubat'ın Simgesel Mahkumu , Dava Adamı Mehmet Kutular

GEÇMİŞTEN GELECEĞE KO(NU)ŞANLAR

28 ŞUBAT'IN SİMGESEL MAHKUMU, DAVA ADAMI MEHMET KUTLULAR

ABDULLAH YILDIZ

Nurcu hareketin kadim aksiyon ve dava adamı Mehmet Kutular ağabeyi, imtiyaz sahibi olduğu Yeni Asya Gazetesi'nde ziyaret ettik. Türkiye kamuoyu onun ismini daha çok "Deprem ilahî ikazdır" söylemiyle ve esrarengiz bir eroin zehirlemesiyle öldürülen kızı vesilesiyle duydu; oysa Mehmet Kutular, Risale-i Nûr çizgisinin ana gövdesini teşkil eden Yeni Asya Neşriyat'ın tesis edildiği 1970'lerden, hatta '60'lardaki altyapı çalışmalarından bu yana Nurcu camianın ön saflarında hizmet etmiş, ömrünü tümüyle davasına vakfetmiş, "Risale" çizgisinden sapmamış, sistemle yıldızı hiç barışmamış, bu yüzden de başına gelmedik kalmamış bir mücadele adamı olarak tanınmayı hak eden bir isim.

Yetmişine merdiven dayamış bu cevval ve ba-

bacan tavırlı insanı Umran okuyucularına tanıtmak, yakın geçmişimizle geleceğimizi arasında sağlam köprüler kurmak açısından hayati bir öneme sahip. Dahası, Mehmet ağabeyin 68 yıllık çilekeş ömrüne sığdırdığı bir hayli ibretâmez mücadele tecrübesi ve birikimi, bugünün ve geleceğin dava adamlarına ışık tutacak nitelikte.

Biga'dan Gönen'e, Manisa'dan
Kıralı Mescid'e Uzanan Serencâm

Mehmet Kutular ağabeyi aile kökeni ve çocukluğundan başlayarak tanınmanın yararlı olacağı düşüncesiyle ta eskilere, İstiklal Savaşı yıllarına, hatta 93 Harbine kadar uzanıyoruz:

Mehmet ağabey köken olarak Çanakkale'nin

Mehmet Kutular

Abdullah Yıldız

Biga kazasının Balıklı nahiyesinden. Oraya da 93 Harbi(1877-78 Osmanlı-Rus Savaşı) sonrasında Bulgaristan'ın Eski Cuma dolaylarından gelmişler. Rahmetli dedesi, Milli Mücadele yıllarında çete faaliyetlerinden rahatsız olduğu için, Biga'dan ayrılıp daha sakin bir yer olan Gönen'e yerleşmiş. İstiklâl savaşı kazanılınca bütün sülale Biga'ya geri dönmüşse de, Mehmet ağabeyin babası hafız olduğundan, Gönen'de imamlık görevi alıp orada kalmış.

Dolayısıyla, Mehmet Kutlular, 1938'de Balıkesir'in Gönen kazasında doğmuş ve 14 yaşına kadar orada büyümüş. 1953 senesinde İstanbul'a, ablasının yanına gelmiş ve o günden bu yana da İstanbul'da.

Askerlik görevini Manisa'da yapan Mehmet ağabey, 2 yıl askerlik, 1 yıl da Arapça tahsili için olmak üzere burada üç sene kalmış. 1957'de Manisa'da askerlik yaparken Bediüzzaman Said Nursi'nin Risâle-i Nurları ile nasıl tanıştığını anlatıyor bize, sempatik bir üslupla:

"Manisa'da acemi askerken; altı delinmiş potinimi tamir ettirmek üzere çarşıya çıktığımda, Orhan isminde bir ayakkabı tamircisiyle tanışmıştım; Allah rahmet eylesin, çok konuşkan biriydi. Oradan buradan konuşurken benim kitaba, dine merakımı öğrenince, 'benim bir ustam var, sayacı, seni onunla tanıştırayım, tam sana göre' dedi. Ertesi hafta tanıştık: Ehl-i tarîk bir zât; Beyceğitli Hacı Musa Efendi isimli bir Nakşî şeyhinin Manisa'daki halifesi. Hoş bir insan; pek âşinâ olmadığım tasavvuf meselelerinden filan bahsettikten sonra, ayrılırken, okumak üzere bana bir kitap verdi: *Ramazan-ı İktisat-Şükür Risalesi*; Bediüzzaman Said Nursi'nin. Benim Risale-i Nûr'la ilk tanışmam işte budur... Tabi, kitap okumayı seviyorum ve ne bulsam okuyorum. Bir çırpıda okudum ve ertesi hafta götürüp geri vendim. 'Nasıl buldun' dedi. 'Doğrusu, hepsini anladığımı söyleyemem' dedim. Sonra, giderken bana aynı kitabı, bir daha okumak üzere geri verdi. 'Okudum bu kitabı' dedim; 'sen bir daha oku' dedi. Adamcağıza çok saygı duyduğum için reddedemedim. Aldım ve bir daha okudum; gerçekten de bu sefer daha iyi anladım. Sonraki gidişimde durumu anlattım kendisine ve bu kez bana *İhlas Risalesi*'ni verdi. Kafamdaki birçok soruya cevap bulmuştum, bu risalede. Nihayet, ona sordum: 'Bu zâtın başka eserleri var

mı?' 'Var' dedi; 'Külliyât'ı var; bütün eserlerini orada bulabilirsin.' Babam kitaplarımı Manisa'ya getirmişti; onların hepsini satıp Külliyyat'ı, bir de Osmanlıca kelimeler için Mustafa Nihar Özön'ün *Osmanlıca Lûgat*'ını aldım; param da tam bu kadarına yetmişti zaten..."

Sonra yine İstanbul'a gelir Mehmet Kutlular, 1960 Ağustos'unda. Birkaç ay sonra da Zübeyir Ağabey'le tanışır, Süleymaniye'deki Kırızlı Mescid'de. Ve Zübeyir Gündüzalp'in vefatına kadar, sekiz yılı Kırızlı Mescid'de olmak üzere tam 11 yıl onun rahle-i tedrisinden geçer.

Zübeyir Gündüzalp'le Birlikte İnşa Edilen Temeller: İttihad ve Yeni Asya

Risale-i Nûr hareketi içindeki müstesna yerini genel hatlarıyla bildiğim Zübeyir Gündüzalp'i sormanın tam sırası, diyor ve Mehmet Kutlular'ın ağzından dinlemek istiyorum Zübeyir Ağabey'i. Şöyle bir kendini toparlayıp başlıyor anlatmaya:

"Bana Zübeyir abi sorulduğunda onu şöyle tanımlıyorum: Fenâ fi'l-Üstad, fenâ fi'r-Risâle, fenâ fi'd-dâvâ bir adam. Gerçekten, Üstad'ı çok iyi anlamış. Bediüzzaman hazretleri onun hakkında; 'Ben Zübeyir'imi dünyalara değişmem' diyor. Aslen Kafkasyalı; oradan gelip Ermenek'e yerleşmişler. Çok fedakâr, çok cesur ve dâvâyı tam manasıyla kavramış, ufkü oldukça geniş bir insan.. Üstad'ın vefatından sonra cemaati derleyip-toplama noktasında çok büyük rolü olmuştur. Üstadın bütün talebeleri de onu çok saymış, büyük hürmet göstermişlerdir; Üstad ona fazla önem verdiği için. Kendisinden yaşlı olan ağabeyler bile ona saygı duyar, önünde düğmelerini iliklerlerdi. Tabi, öyle lider veya halife manasında bir geleneğimiz yok bizim. Ama, birçok problemimizi onun önderliğinde aştık; onun öncülüğünde derlenip toparlandık. Neşriyâtın hayata geçmesinde de o önderlik etmiştir..."

Burada sohbetimiz, *İttihad ve Yeni Asya* gazetelerinin çıkış serüvenine geliyor. Önce *İttihad*'dan başlıyoruz. Mehmet Kutlular, 60'lı yılların sonlarında Zübeyir Ağabeyin, "Bir lahana yaprağı kadar da olsa!" bir gazeteye sahip olma ihtiyacını sık sık dile getirdiğini, böylece en azından kendimizi anlatılabileceğimizi, dâvâmızı geniş kitlelere duyurabileceğimizi, hiç olmazsa mahkeme

savunmalarımızı yayınlatabileceğimizi söylediğini hatırlatarak devam ediyor: "Zübeyir abi, yine bu gazete mevzûunu gündeme getirdiği sırada, orada Salih Özcan Bey de varmış. Salih Bey, o zaman *Hilal* mecmuasını çıkarıyor; Hilal Yayınları'nın sahibi ve İslam dünyası ile ilişkileri de var. O sıralar bizim de paramız yok; gariban zamanlarımız. Salih Bey, gazete meselesi konuşulurken, "Parayı ben veririm" demiş. Tabi, Zübeyir abi, bu teklifi bize getirdi; Merhum Bekir Berk, Mehmet Fırın- cı abi, Mehmet Birinci, ben birlikte istişare ettik. Arkadaşlar bazı noktalara itiraz etti; Zübeyir Ağa- bey, 'o zaman' dedi; 'bu endişelerimizi giderici bir protokol yapalım Salih Bey'le.' Nihayet, 18 mad- delik bir protokol yaparak *İttihad* gazetesini çıkar- maya karar verdik: Salih Özcan imtiyaz sahibi ola- cak ama neşriyatın muhtevasına karışmayacak; Mustafa Polat (onu Erzurum'dan getirdik; orada çıkan *Hürsür*'ün sahibinin oğludur) genel yayın müdürü olacak, Mehmet Kutlular da idare müdü- rü... Böylece 1967 başlarında *İttihad* gazetesi yay- ınlanmaya başladı; haftalık olarak.. *İttihad*'ın ti- rajının bir ara net 50 bini yakaladığını da öğreni- yoruz.

Sonra Yeni Asya'ya geliyor sıra: Salih Özcan'la aralarında çıkan ihtilaf üzerine Yeni Asya gazetesi- ni kurduklarını söyleyen Mehmet Kutlular ağa- bey, bu serüveni şöyle özetliyor: "1969 sonlarına geldiğimizde artık haftalık gazete yetmiyordu. Bu yüzden *İttihad*'ı günlük çıkarma kararı aldık, ama Salih Bey'le anlaşamadık. Zira 'gazetenin %51 hissesi benim olacak' dedi; biz de 'hayır; %51 ce- maatin olacak' dedik. Çünkü anonim şirketlerde %51 herşey demektir. Salih Bey bunu kabul etme- yince, Zübeyir abi ayağa kalktı, ayrıldı; biz de onu takip ettik. Sonra bize; 'Kardeşim, biz bunu kendi- miz yapamaz mıyız?' dedi. Biz de; 'Sen emret, ya- parız abi' dedik. 'Yapın kardeşim' dedi. Ve işe baş- ladık: Bir taraftan *İttihad* çıkarken, öbür taraftan da yeni bir günlük gazete için hazırlıklarımızı sür- dürdük. Nihayet 21 Şubat 1970'de Yeni Asya ga- zetesini hayata geçirdik.. " O günden beri Yeni As- ya'nın imtiyaz sahibidir Mehmet Kutlular.

Nurcu Harekette İlk Ayrılıklar

Aşağı yukarı 1980'lere gelinceye kadar Yeni Asya etrafında müttehit bir cemaat olarak tebliğ ve ted-

ris çalışmalarını sürdürür Nurcu Hareket: "1961'deki Hüsrev Abi hadisesi hariç hiçbir iç problem yaşamadık ve bir bütün olarak hareket ettik" diyor Mehmet Kutlular Ağabey ve devam ediyor: "Biliyorsunuz, Hüsrev Abi Latin harfleri- nin kullanılmasına karşıydı. Üstad 1956'da beraat edip de kitaplarını Latin harfleriyle bastırınca Hüsrev Abi küstü. Halbuki, Üstad'ın gerekçesi geydi; 'Osmanlı harflerini bilmeyen yeni nesilleri bu hakikatlerden mahrum bırakamayız.' Neticede yanı bir vasıta. Ama Hüsrev Abi Üstad'ın vefatın- dan sonra da 'bu Latin harfleri yakılacak' dedi; ('Yazıcılar') hâlâ da bu harflerle okumalar risale- leri..."

Tam bu arada, sorumuz üzerine, Fethullah Gülen Hoca'yla da 1962-63'lerde tanıştığını hatırlıyor ve anlatıyor: "Kızılı Mescid'e gelir gider- di; kendisine 'buyur namaz kıldır' veya 'buyur ki- tap oku' dediğimizde, 'estağfirullah, ben âbileri- min yanında teeddüb ederim' derdi; mütevası ve muttaki bir insandı. O sıralar Edime'deydi. Sonra 1968-69'larda Yaşar Tunagür Diyanet Başkan Ve- kili olunca Fethullah Hoca'yı, kendi yerine İzmir Merkez Vazifeliğine tayin etti; o ara Kestanepazarı Kur'an Kursu'nda da hocalık yaptı. Şimdi burada, tarihi bir tesbit anlamında söylensem; Fethullah Hoca bizim hareketin içinde temayüz etmiş bir si- ma olmadı. İzmir'de iken popüler hale geldi ve bi- zim 1974'te Fethullah Hoca'yla bütün ilişkilerimiz kesildi. Sebebi de şudur: 12 Mart 1971 sonrasında birçok arkadaşımızla birlikte onu da tevkif ettiler. Duruşmalarda Bekir Berk ve diğer arkadaşlarımız Nurculuğu savundular, gizlemediler. Fethullah Hoca tam tersine hareket etti ve aralarında sür- tüşme yaşandı. Ondan sonra bizim tarikatı be- ğenmedi; böyle açıktan Nurculuğu istemedi, hat- ta hiçbir zaman 'ben Nurcuşem' da demedi. Tabi, bunu ben onun samimiyetine veriyorum; kendi takdiridir ve karışmam. Ta o zamanlar, 'Nurcu- luk' adı yerine 'ben bir Altın Nesil yetiştireceğim' dedi. Biz 1974'te kendisini İstanbul'a çağırıp açık- ça konuştuk ve bu tavrından dolayı yollarımızı ay- rıldı. Etrafında da Risâle-i Nûr tedrisatından geç- miş insan hemen hemen yoktu..."

Burada, 1980'lerde yaşanan sıkıntılara gelme- den, gerek Nurcu hareketin gerekse diğer cema- atların, tarikatların bölünmesinin veya çeşitli iç problemler yaşamasının sebeplerini konuşuyoruz.

Mehmet Ağabey; bu tür sorunların genelde "meyl-i tefavvuk"tan yani kendini üstün görme, büyük görme eğiliminden kaynaklandığı kanaatinde; bazı insanların gördükleri teveccühle alâkah olarak böyle bir duyguya kapıldığını söylüyor. Bir de, Nurcu hareket içinde kimi insanların -biraz da yörelerinin etkisi ile- 'Turancı' duygulara kapıldığını, 'kutsal devlet' anlayışını benimseydiğini belirtiyor. (Tabi, İslâm'a göre 'kutsal' olanın hak ve adalet olduğunu hemen hatırlatıyor.) Netice olarak, Mehmet Ağabey, 12 Eylül öncesinde başlayan bazı fikir ayrılıklarının, darbe bahane edilerek bölünme gerekçesi haline getirildiği görüşünde.

12 Eylül'ün Tehditleri, Teklifleri, Dayatmaları ve Yeni Bölünmeler

Böylece Erzurum merkezli Mehmet Kırkinci ekibi ve diğerlerinin Yeni Asya hareketinden kopuş hadisesine geliyoruz. "Tabi, 12 Eylül olduğunda, biz darbenin karşısında tavır aldık" diyor, Mehmet Ağabey ve devam ediyor: "Ama bu arkadaşlar, 12 Eylül'ün çok mühim bir hadise olduğunu, anarşiyi önlediğini, memleketi komünistlerden kurtardığını söyleyerek büyük destek verdiler. (Halbuki biz, anarşinin bizzat darbeleri tarafından provake edildiğini, Org. Bedret-

tin Demirel'in, 'darbeyi bir yıl önce yapabildik; ama ortam olgunlaşsın diye bir yıl bekledik' dediğini biliyoruz.) Hatta, 'kader bizi komünistlere karşı Kemalistlerle beraber olmaya mecbur etti' diyerek darbeyi alkışladılar. Bu hareketi 'Malazgirt, Niğbolu, hatta Çanakkale'den daha ileri' gördüler. Kırkinci Hoca'nın bu minvaldeki bildirisi, Tercüman başta olmak üzere birçok gazete-de yayımlandı. Diğer bazı abiler de cemaati, hizmet-i korumak gibi iyi niyetlerle onların yanında yer

aldılar. Maalesef biz, -Fırıncı Abi, Birinci Abi ve ben- üçümüz kaldık; diğerleri 12 Eylül'e destek verdiler. Hatta Tahsin Şahinkaya ile görüşüp desteklerini sundular. Halbuki 12 Eylül, Komünizmin çözülmeye yüz tuttuğu bir dönemde Türkiye için en büyük 'tehlike'nin İslâm'dan geldiğine inananların devlet politikasını 'irtica'ya karşı şekillendirdiği bir dönemdir. İslâm'ın 'asıl tehlike' olarak görülmesi de bu tarihten itibaren. Politikaları da şudur: Bunları etkisiz hale getirmek için ya bölüp parçalayacağız ya da zorla veya devlet imkanlarını kullanarak yanımıza çekeceğiz. Bu çerçevede ilk olarak merhum Kemal Kaçar'ı(Süleyman Efendi'nin damadı) tevkif ettiler ve muhtemelen onu da anlaşılmaya zorladılar; sonra bize yöneldiler."

12 Eylül döneminde belirlenen bu politika çerçevesinde Mehmet Ağabey de bir takım tekliflerin geldiğini biliyordum. Şimdi, bunu öğrenmenin tam sırasıydı. Sordum; "Size devlet adına gelen kimdi ve neleri önerdi?" Mehmet Ağabey, gayet açık ve net konuştu:

"1980 sonlarıydı.. Bir dostum vasıtasıyla, Konsey nâmına istihbarattan bir Albay'ın benimle görüşmek istediği söylendi. 'Gelsin' dedim. Geldi ve bana üç şey teklif etti: 'İhtilal bütün sivil faaliyetleri yasaklandı ama siz hâlâ yüzlerce kişiyle dersler yapıyorsunuz' dedikten sonra birinci şartını söyle-

di: 'Bu dersleri bırakacaksınız.' İkincisi: 'Atatürk aleyhinde konuşmalar yapıyorsunuz, bundan vazgeçeceksiniz.' Üçüncüsü de: 'yurtdışında Milli Görüşçülere ve Süleymanlılara karşı beraber mücadele edelim.' Bunun karşılığında da, yani kabul ederseniz 'devlet imkanlarını sizin emrinize tahsis edeceğiz' dedi. Cevaben dedim ki: 'Bir; biz bu dersleri kaldıramayız; çünkü bunlar Kur'an tefsiridir. Eğer rahatsızsanız, alır hapse koyarsınız, orada okuruz. Çıkınca da bıraktığımız yerden devam ederiz. İki, biz Atatürk meselesi üzerinde pek durmuyorduk, ama siz bunu 12 Eylül'den beri her şeyin besmelesi yaptınız; bizim de doğal olarak tenkit ve savunma hakkımız doğdu. Dolayısıyla bu meselede de anlaşmamız mümkün değil. Üçüncüsüne gelince; siz Milli Görüşçülere ve Süleyman Efendi'nin talebelerine niye düşmansınız? Dine hizmet ediyorlar diye. Onlar bizim Müslüman kardeşlerimiz. Evet, bazı farklılıklarımız, ayrılıklarımız olabilir ama hiçbir zaman siz bizi onlara karşı kullanamazsınız, kullandırtmayız. Bizim sizinle anlaşacak hiç bir şeyimiz olamaz! Tabi, adam, 'Mehmet Bey, hemen reddetmeyin, biraz düşünün; eğer kabul ederseniz, devlet eliyle bütün cezaevlerine risaleleri dağıtırız..' filan dedi. Dedim ki; 'biz, işlerimize hiçbir zaman münafık eli sokmayız; öyle işten hayır da gelmez!' Velhasıl, adam çekti gitti..."

Sonraki yıllarda başlarına gelen birtakım sıkıntıların bu olayla ilişkili olup olmadığını soruyorum Mehmet Ağabey'e; "Tabi ki bu yüzden" diyor ve ekliyor:

"Benden istedikleri sonucu alamayanlar, gittiler Kırkinci Hoca'ya.. Kendisi, hatıralarında ve çeşitli mülakatlarında ifade ettiği için rahat söylüyorum; aynen kendi tabiri. 'Beni içeriye aldılar ve tehdit ettiler' diyor: 'Ya bizimle beraber olursun ya da!?!'.. Artık ne söyledilerse!?! Hoca, 'Ben de onlar-

la beraber olmayı yeğledim' diyor. Hatta, 'bugün de olsa yine onu yapardım' diyor. Peki, ne oldu ondan sonra? Olan oldu ve biz küt diye ikiye bölündük..."

Konsey adına M.Kutlular'a gelen birinci tekliften beş-altı ay sonra, ikinci bir teklifin, daha doğrusu dayatmanın geldiğini öğreniyorum. Bunu da şöyle özetliyor Mehmet Ağabey: "12 Eylül aleyhtarlığı ve taraftarlığı iyice alevlenince, bu kez, İstanbul istihbarat şeflerinden biri evime geldi. 'Ben' dedi; 'Ankara'dan gelen talimat doğrultusunda sizinle görüşüyorum. Daha evvel bir arkadaşımızı size gelmiş, bazı teklifler sunmuş ama siz bunu reddetmişsiniz. Onlara bir şeyi daha ilave ediyoruz: Sizin Kırkinci Hoca'yla ve Orhan Bey'le ihtilafınızı biliyoruz. Eğer siz bizimle çalışmayı kabul ederseniz, bu ihtilafta biz sizin tarafınızı tutacağız.' Bunun üzerine dedim ki; 'Siz, onlarla bizim aramızdan münafık elinizi çekiniz; biz kendi sorunlarımızı hallederiz, zira onlar bizim dava arkadaşlarımız.' Tabi, orada bir gürültü koptu... Film de orda koptu!.."

Bundan sonra Mehmet Kutlular Ağabey'in mahkumiyeti, mağduriyeti, kızının estereygit bir şekilde eroin komasına sokularak öldürülmesi.. dahil- başına gelenler, cemaatin yaşadığı sıkıntılar, engellemeler, kopmalar, hep onun bu tavırsız dik duruşuyla alakalı...

**"Deprem İlahi İkazdır" Demenin Bedeli:
276 Gün Mahkumiyet!**

Sohbetimiz, nihayet Mehmet Kutlular ağabeyin "depremtede"liğine geliyor; ancak bu, 17 Ağustos 1999 depreminin değil, postmodern darbenin "ze-de"liği; mağduriyet ve mahkumiyeti.

Gölcük merkezli 17 Ağustos depreminden iki ay sonra (10 Ekim 1999) Yeni Asya gazetesinin Ankara Kocatepe Camii'nde, Bediüzzaman Said Nursi adına düzenlediği mevlit sonrasında soruları cevaplayan Mehmet Kutlular'ın 'deprem, ilâhî bir ikazdır' demesi ve kendi hazırladığı "İlahi İkaz, Deprem" başlıklı bir kitapçığı da bu esnada gazetecilere ve halka dağıtması, adeta yeni bir artçı depreme yol açmıştı. Gerisini Mehmet Ağabey'den dinleyelim:

"Yeni Asya olarak okuttuğumuz mevlit sonrasında, gazetecilerin soruları döndü, dolaştı ve deprem meselesine geldi. **"İlahi İkaz, Deprem"** kitabı basılıp dağıtılmıştı; bunu sordular. 'Evet' dedim; 'bizim inançımıza göre, deprem ilahî bir ikazdır. Kur'an'da geçmiş kavimlerin başlarına gelen felaketlerden bahseder ve bu felaketlerin onların zulümleri, ağırlıkları ve sapkınlıklarına karşılık bir ceza olduğu anlatılır. Kur'an'ın mesajı kıyamete kadar geçerli olduğuna göre; hangi toplum bu tür cürümler işlerse başlarına musibet gelir.' Derken, konu Güven Erkaya meselesine geldi; o zaman Deniz Kuvvetleri Komutanı ve ünlü **Batı Çalışma Grubu**'nun da reisiydi. Bunun üzerine şunu hatırlattım: Bakın, Cumhurbaşkanı Demirel, Karadilli Rasathanesi'ne gittiğinde, Prof. Ahmet Mete Işıkara ona brifing verdi ve 'Maalesef Cumhurbaşkanım, depremin merkez üssü Gölcük Donanma Komutanlığı'dır' dedi. Ben de dedim ki, gazetecilere: 'Bu tesadüf mü? 28 Şubat burada tetgahlandı; onbinlerce başörtülü kızımız mağdur edildi, itilip kakıldı; bunların âhı yerde kalmaz. Depremin merkez üssü de burası.' Yani bütün mesele, benim faturayı BÇG'ye çıkarmış olmamdan kaynaklanıyor. Yoksa, Yaşar Nuri Öztürk de 'deprem ilahî şamardır' dedi. Tabi, burada depremin tek sebebi budur diyorum; ama en önemli sebebi, başörtülü kızların başta olmak üzere, mağdur edilen insanların âhidir, diyorum."

Bu konuşma ve kitaptan aleyhinde dava açılan Mehmet ağabeyin, **"depremi dinî esaslara bağlamak**

suresiyle halkı kin ve düşmanlığa açıkça tahrik ettiği" iddiasıyla, TCK'nın 312/2-3. maddesi uyarınca cezalandırılmasının talep edildiğini ve sonunda Ankara 1 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nce 9 Mayıs 2000'de, 2 yıl 1 gün hapis cezasına çarptırıldığını, Yargıtay 8. Ceza Dairesinin de verilen cezayı 16 Ocak 2001'de onayladığını biliyoruz. 22 Mayıs 2001'de tutuklanarak Metris Cezaevi'ne gönderilen ve oradan Kırklareli Vize Cezaevi'ne nakledilen Kutlular ağabey, 4744 sayılı Kanun'da yapılan düzenlemeler çerçevesinde, avukatlarının başvurusu üzerine, 21 Şubat 2002'de tahliye edilmişti. Fakat iş burada bitmedi: Mehmet Kutlular 312. maddede yapılan değişikliğin ardından tekrar yargılandı. Ankara 1 No'lu DGM, Kutlular'a yine kendi mahkemelerince 2000 yılında verilen 2 yıl 1 günlük cezayı ortadan kaldırdı, yasal düzenlemeden dolayı "TCK'nın 312. maddesine muhalefetten" ise beraatına karar verdi (Nisan 2002). Ancak savcı, kararı temyiz etti. Kararı görüşen Yargıtay ise, beraat kararını bozarak Kutlular'ın hapis cezasını onadı (27 Ekim 2004). Dosyanın yeniden Ankara 1 No'lu DGM'ye ulaşması üzerine bu mahkeme, 31 Ekim'de Yargıtay'ın bozma ilamına uyulmasına oybirliğiyle karar verdi.

Doğrusu, yılan hikayesine dönen mahkeme safahatını anlamakta güçlük çektiğimden, son durumu Mehmet Ağabey'den öğreniyorum: "Aslında yeni çıkan kanuna göre, benim yaptığım konuşma suç olmaktan çıkmıştır. DEP'lileri çıkardılar, ama bana 15 gün daha hapis yatırmak için uğraşıyorlar. Zira 2 yıl 1 günlük ceza için benim 9 ay 23 gün yatmam lazımdı; 9 ay 8 gün yatıp çıkmış ve beraat etmişim. Temyiz ettiler ve Yargıtay usûlden bozdu; sonra aynı mahkeme beni tekrar mahkum etti. Sonra ben Yargıtay'a gönderdim; Yargıtay yine mahkumiyetimi tasdik etti. Şimdi ben, kanun değişikliği dolayısıyla tekrar itiraz ettim; bakalım ne olacak? Gerekirse, şerefimle 15 gün daha yatırım ve kimseye minnet altında da kalmam..."

Bütün bu başından geçenleri, davası uğruna çektiği sıkıntıları değerlendirirken, bir hayat muhasebesinin hüküm cümlesi anlamında şunları söylüyor Mehmet Kutlular ağabey:

"Düşünüyorum da, eğer Müslüman olmasaydım ve Risale-i Nûr terbiyesinden geçmemiş olsaydım, bunca haksızlıklara, olumsuzluklara, çilelere sabretmem çok zor olurdu." ■